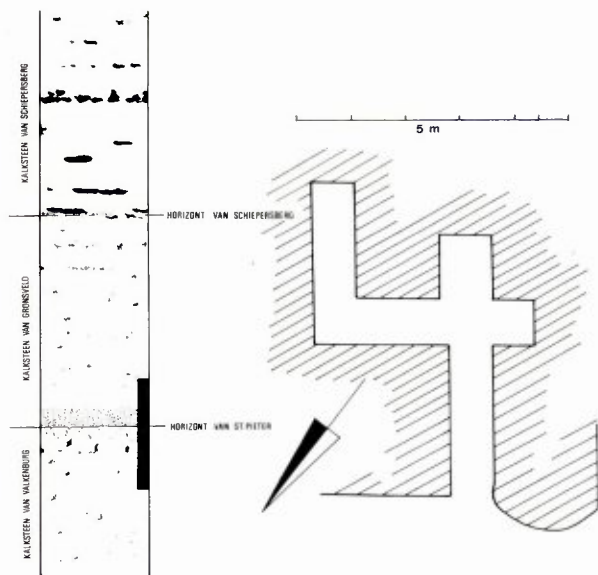

Plattegrond en stratigrafische plaats van de Groeve Schiepersberg (Boddekamer). Rivot No. 127 62A-.

Van de groeve Schiepersberg (No. 127), waarvan Van Wijngaarden (1967) zegt dat deze is weggegraven, is een klein deel bewaard gebleven, zie fig. 2. Deze groeve die bekend is onder de naam "Boddekamer" ligt voor een deel in de Kalksteen van Gronsveld en een deel in de Kalksteen van Valkenburg (fig. 1).

De groeve Bundersberg (No. 127a) en Groot Welsden (No. 161) liggen beide in het hoogste deel van de Kalksteen van Valkenburg.

Niet bekend is de stratigrafische plaats van enkele ondergrondse groeven die alleen via een schacht (waterput) bereikbaar zijn (waren), bij de gehuchten 't Rooth, Gasthuis en Wolfshuis.

Wordt vervolgd.

Ingezonden

WATERVERONTREINIGING?

WAT TE DOEN?

Hoe te handelen bij constatering van watervervuiling?

(dit geldt niet alleen voor mensen bij de kust of dicht bij olieraffinaderijen, maar voor iedereen, die een schoon milieu ter harte gaat).

We hebben recentelijk een ernstig geval van olievervuiling meegemaakt waarbij ons is gebleken dat niet iedereen precies wist hoe te handelen. Derhalve vermelden we hier onze ervaringen met als voornaamste boodschap: Bij constatering van waterverontreiniging: **Gelieve direct het Waterschap te waarschuwen.**

In ons geval deed zich het volgende voor: We constateerden op een bepaald moment dat watervogels op een Kasteelvijver in Tegelen met olie waren besmeurd.

De olie bleek via een beek in de vijver terecht te zijn gekomen. We zijn deze beek langs gelopen en kwamen $\pm$ 3km. verder bij een door opdooi scheef geraakte en daardoor lekkende olietank van een tuinderkas. Direct zijn de Gemeentelijke overheden, de Rijks- en Gemeentepolitie gewaarschuwd.

De brandweer kreeg opdracht om de plaats van vervuiling schoon te maken. De kasteel-vijver is door de gemeentelijke dienst van openbare werken schoon gemaakt. Maar omdat de middelen en de deskundigheid ontbraken was het resultaat niet afdoende. De met deze huisbrand-olie besmeurde vogels werden zo goed mogelijk schoongemaakt (Dit ging lang niet gemakkelijk!!).

Maar bij het zelf "poetsen" van het verenpak hadden sommige vogels zoveel olie binnen gekregen dat deze er behoorlijk ziek van waren, o.a. drie knobbelzwanen zijn hieraan ondanks alle zorg dood gegaan. De vraag dient zich aan: Hoeveel vogels zijn er nog meer besmeurd en hebben we niet kunnen vinden? Want huisbrand-olie is volgens experts nog erger dan ruwe olie die b.v. bij rampen met tankers vrijkomt.

Bij de afhandeling van deze kwestie kwamen we via allerlei wegen pas na vier dagen bij het waterschap terecht en dat is juist de instantie die eigenlijk direct bericht had moeten ontvangen.

Na een week blijken er op vele plaatsen nog olieklonten in de beek te zitten. Om deze te verwijderen is het zaak de klonters los te maken en met planken, die juist boven het wateroppervlakte worden aangebracht, op te vangen.

Omdat we niet wisten hoe we adequaat moesten handelen zijn de nare gevolgen van deze vervuiling groter dan dat ze hadden hòeven te zijn.

Daarom nog-maals onze raad: Bij constatering waternuivering direct het waterschap waarschuwen.

Adres Waterschap:

WATERSCHAP - ZUIVERINGSCHAP LIMBURG

NEERSTRAAT 19

ROERMOND

TELEFOON: 04750 - 17394.

Jeugd natuurwacht Tegelen

Vogelwerkgroep I.V.N.

Belfeld - Tegelen - Beesel.

BOEKBESPREKING

Oleg Polunin "Bomen en struiken van Europa"
oorspronkelijke titel: "Trees and Bushes of Europe"
uitgave: Zomer & Keuning, Wageningen
214 blz.; formaat 14,5 x 21,5 cm.

We worden zo langzamerhand overstelpt met vele soorten, min of meer uitvoerige natuurgidsen, bedoeld om de leek en natuurliefhebber wegwijst te maken in de doolhof van het plantenrijk. In de veelheid van natuurgidsen kan de leek niet anders dan een min of meer gelukkige greep doen, waarbij naast - op de eerste plaats - de inhoud ook de handzaamheid en overzichtelijkheid belangrijk kan zijn. Een ander criterium is de beperking van onderwerp. Aan dit laatste beantwoordt Polunin's Bomen en struiken van Europa". De schrijver van deze gids heeft eerder bekendheid verworven door o.m. zijn in 1970 eveneens door Zomer & Keunings Uitgeversmaatschappij in samenwerking met het Wereld Natuur Fonds uitgegeven geïllustreerde flora "Bloemen en Planten van Europa".

Oleg Polunin beperkt zich tot inheemse bomen en struiken van Europa, die in het wild meer dan 2 meter hoog worden en vult dit aan met uitheemse bomen en struiken, die in Europa zijn aangevoerd en nu in de bossen en boomgaarden groeien of vaak worden gebruikt als weg- en straat-beplanting. Een beperking die deze uitgave waardevol maakt voor het gebruik door de leek, wanneer hij voor ogen houdt dat deze gids voor veldgebruik bedoeld is en niet als herkenningsgids voor park en tuin dienstbaar is. Aan de hand van uitstekend fotomateriaal en de korte beschrijving is een groot aantal soorten in hun algemeenheid te herkennen. Zeer behulpzaam zijn daarbij de detail-tekeningen, die zoveel mogelijk verschillende kenmerken van de soorten laten zien. Een enkele maal is het fotomateriaal onvoldoende duidelijk (Koelreuteria paniculata, Diospyros latus, Sophora japonica).

De nomenclatuur is nauwgezet volgens "Flora Europaea" aangehouden, vaak met vermelding van synoniemen tussen haakjes. Het noemen van de synoniemen is misschien wel te beperkt gebleven, omdat vaak soorten hardnekkig méér algemeen bekend zijn onder het synoniem, b.v. Betula pendula (B. alba; B. verrucosa), Platanus hybrida (P. acerifolia), Salix chrysocoma (S. alba 'Tristis'), Ulmus glabra (U. montana).

Jammer is het ontbreken van het geslacht Rosa, waarvan een aantal in Europa voorkomende soorten voldoen aan de criteria door de schrijver gesteld.

De meeste mensen zullen - volgens Polunin - ongetwijfeld het snelst de namen van de soorten leren kennen door de foto's en tekeningen vaak en nauwkeurig te bekijken.

Deze zal men in het veld pogen te vergelijken en de soort in de meeste gevallen kunnen bepalen. In deze opzet slaagt deze gids zeer wel, doch dat de uiterst summier blad-determinatietabel (3 blz.) erg van dienst zou kunnen zijn, betwijfel ik zeer.

Zeer waardevol is het hoofdstuk "Schorsen", dat 56 foto's bevat van schorsen van diverse boomsoorten; stuk voor stuk uitstekende opnamen, die vooral in de winterperiode veel genoeg aan de gebruiker van de gids zullen bereiden.

Het zou geen bezwaar zijn geweest wanneer dit aantal foto's nog uitgebreider was.

Interessant is het hoofdstuk "Het nut voor de mens van bepaalde bomen en struiken". De leek kan aan de hand hiervan zijn kennis ruimschoots verrijken.

Deze herkenningsgids met meer dan 1000 illustraties in kleur mag gerangschikt worden onder de beste natuurgidsen en is zeer aanbevelenswaardig. Ook kenners van bomen zullen deze gids gaarne ter hand nemen.

A.H.J. Faassen